

Η ευαγγελική τελειότητα – Κυριακή ΙΓ' Λουκά.

Αρχιμανδρίτης Φώτιος Ιωακείμ.

«Διδάσκαλε, τι ποιήσας, ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;»

Ευαγγελικά αναγνώσματα.

Η σύντομη ευαγγελική περικοπή (Λουκ. 18:18-27), που μόλις ακούσαμε, αγαπητοί μου εν Κυρίω αδελφοί, περιέχει υψηλή ηθική διδασκαλία του Χριστού, που οδηγεί στην ευαγγελική τελειότητα. Με αφορμή την ερώτηση ενός Ιουδαίου άρχοντα, για το πώς να κληρονομήσει την αιώνια ζωή, ανέπτυξε ο Χριστός μας την περί τελειότητος διδασκαλία.

Κατ' αρχήν, επειδή ο άρχοντας αυτός προσήλθε στον Κύριο, όχι ως προς τον σεσαρκωμένο Υιό του Θεού, αλλ' ως προς ένα υπέροχο άνθρωπο και διδάσκαλο, ζητώντας μάλιστα να τον δοκιμάσει με την ερώτησή του, ο Χριστός μας του είπε: «Γιατί με αποκαλείς αγαθόν; Αληθινά και καθ' ολοκληρίαν αγαθός είναι μόνο ένας, ο Θεός». Αλλά, για να μην τον απόγοητεύσει, αλλά και για να αποδείξει ότι τηρεί τον Νόμο, ως δοτήρας του Νόμου – τον οποίο δεν ήλθε να καταργήσει, αλλά να τον αναγάγει σε ύψιστη τελειότητα –, ο Ιησούς μας παραπέμπει τον άρχοντα στις εντολές του Νόμου, του Μωσαϊκού Δεκαλόγου. Η τήρηση των θεϊκών εντολών, αδελφοί μου, αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για τη σωτηρία μας, για να αξιωθούμε της αιώνιας ζωής. «Ει θέλης εισελθὲν εἰς τὴν ζωὴν», θα πει κάπου αλλού ο Κύριος, «τήρησον τὰς ἐντολάς».

Ακούγοντας όμως την απάντηση του Δεσπότη ο άρχοντας, δεν έμεινε ευχαριστημένος. Κάτι άλλο, φαίνεται, ανέμενε από τον θαυμαστό εκείνο Διδάσκαλο και θαυματουργό ιατρό. Διότι, όπως δήλωσε, από μικρός είχε εφαρμόσει τις εντολές που του υπέδειξε. Γι' αυτό και ο καρδιογνώστης Χριστός, γνωρίζοντας την πνευματική του κατάσταση και θέλοντας να τον ανεβάσει σ' ένα υψηλότερο πνευματικό επίπεδο, αναδεικνύει την ευαγγελική τελειότητα, λέγοντάς του: «Ένα σου λείπει ακόμη. Εάν θέλεις πράγματι να φθάσεις στην τελειότητα (όπως γράφει στην αντίστοιχη περικοπή ο Ευαγγελιστής Ματθαίος), όσα έχεις πώλησέ τα και μοίρασέ τα στους φτωχούς, για να αποκτήσεις έτσι θησαυρό στους ουραμούς, και τότε, έλα, γίνε πιστός ακόλουθός μου». Αλλά, σαν άκουσε αυτά ο νέος εκείνος, λυπήθηκε κατάβαθα, γιατί ήταν πάρα πολύ πλούσιος! Με τον τρόπο τούτο ο Χριστός μας τον “αποκάλυψε”, δηλαδή έκανε να φανερωθεί ξεκάθαρα πως ο πόθος του για μία ανώτερη πνευματικά ζωή δεν ήταν αυθεντικός.

Γι' αυτό και στη συνέχεια ο Κύριός μας επεσήμανε πως είναι δυσκολότερο οι πλούσιοι να εισέλθουν στη βασιλεία των ουραμών. Διότι, πολύ ευκολότερα ο πλούσιος παρασύρεται στην επήρεια των παθών, των ψυχοφθόρων ηδονών, και χρειάζεται συνεχή αγώνα προσοχής. Εδώ να τονίσουμε πως δεν είναι καθεαυτό κακός ο πλούτος, αλλ' εξαρτάται από τη χρήση του που κάνουμε. Γι' αυτό και κάπου αλλού τονίζει ο Χριστός: «Πόσο δύσκολο είναι να σωθούν οι πεποιοθέτες επί τοις χρήμασι», αυτοί δηλαδή που είναι προσκολλημένοι στον υλικό πλούτο και έχουν εκεί εναποθέσει τις ελπίδες τους.

Και για τούτο, συνεχίζει ο Κύριος, πως είναι ευκολότερο να περάσει το χονδρό караβόσχοινο (αυτό εννοεί η λέξη κάμηλος, γιατί το σχοινί τούτο γινόταν με τρίχες καμήλου, που είναι ανθεκτικές) από την τρύπα της βελόνας, παρά ο πλούσιος στη βασιλεία των ουραμών. Αλλ' όμως, θα καταλήξει ο Κύριος, δεν είναι τίποτα αδύνατο στον Θεό. Φθάνει να έχει ο άνθρωπος την καλή προαίρεση. Γιατί ασφαλώς και πολλοί πλούσιοι και άρχοντες και βασιλείς και σώθηκαν και αγίασαν, όπως και πολλοί πτωχοί πήγαν στην κόλαση. Ο πλούσιος θα σωθεί με την ελεημοσύνη, την ευσπλαχνία στους εμπερίστατους αδελφούς του, ενώ ο πτωχός με την

υπομονή που θα δείξει στις δοκιμασίες της ζωής και την ευχαριστία στον Πάνσοφο Θεό.

Πρέπει εδώ, αδελφοί μου, να διακρίνουμε δύο γενικά επίπεδα πνευματικής ζωής, σύμφωνα με την παράδοση της Εκκλησίας. Το πρώτο, που απαιτεί απ' όλους ο Κύριος, είναι η τήρηση των αγίων Του εντολών. Ζώντας ο κάθε πιστός μία ενσυνείδητη εν Χριστώ μυστηριακή ζωή μέσα στην Εκκλησία και τηρώντας τις θείες εντολές, σώζεται. Αλλά η τελειότητα, η πλήρης αφοσίωση στον Θεό και απάρνηση των εγκοσμίων, είναι άλλο πράγμα. Δεν την απαιτεί όμως ο Κύριος, που γνωρίζει την ανθρώπινη ασθένεια. Μόνο εάν ο ίδιος ο άνθρωπος εκουσίως την επιζητήσει, την προτείνει και απαιτεί ο Θεός, όπως έγινε και με τον πλούσιο της περικοπής μας. Κι αυτό κάνουν οι μοναχοί, που οικειοθελώς απαρνούνται τον κόσμο και τα εν κόσμω. Το σημαντικό εν προκειμένω για όλους μας είναι η συναίσθηση που πρέπει να μας κατέχει για την πραγματικότητα της πρόσκαιρης αυτής ζωής, ότι κι αν είμαστε: Ότι δηλαδή «το σχήμα του κόσμου τούτου παράγει»! Φεύγουμε, δεν θα μείνουμε αιώνια εδώ. Κι αυτό το φρόνημα θα ρυθμίζει την όλη ζωή μας.

Ο λόγος του Θεού, αγαπητοί μου αδελφοί, έχει διαχρονική αξία, είναι πάντα επίκαιρος. Και το θέμα του πλούτου και της πτωχείας και της ορθής εκ μέρους μας διαχείρισής τους είναι κατεξοχήν επίκαιρο στις μέρες μας, μέρες ποικίλων κρίσεων: Οικονομικών, κοινωνικών, εθνικών. Μα πρέπει να τονίσουμε πως οι κρίσεις αυτές είναι απότοκο της μακράς πνευματικής μας κρίσης. Ως πιστοί χριστιανοί, πιστεύουμε στον Θεό, όχι μόνο ως Δημιουργό, αλλά και ως Προνοητή, ως Πατέρα. Τύχη δεν υπάρχει. Υπάρχει πνευματικός νόμος. Κι επειδή, αδελφοί μου, όλοι μας, μικροί και μεγάλοι, παλαιότεροι και νεώτεροι, «ημάρτομεν, ηνομήσαμεν, ηδικήσαμεν», παραβήκαμε ο καθένας στο μέτρο του το θέλημα του Θεού και Τον λυπήσαμε, επέτρεψε η αγάπη Του τούτη την πολυποίκιλη κρίση για το καλό, τη σωτηρία μας. Το αιτούμενο: Η μετάνοια, η διόρθωσή μας, η αλλαγή τρόπου ζωής και φρονήματος, ως προσώπων, ως κοινωνίας, ως έθνους.

Ποτέ λοιπόν να μην απελπιζόμαστε, αλλά να ευελπιστούμε στο έλεος του Πολυέλεου Θεού. Γιατί, εάν ζούμε με μετάνοια, ταπείνωση, μάλιστα με αγάπη, τη διπλή αγάπη, στον Θεό και τον κάθε συνάνθρωπό

μας, με ελεήμονα διάθεση, με προσευχή και Μυστηριακή ζωή, να είμαστε βέβαιοι πως και η κρίση τούτη και όποιες άλλες κρίσεις θα παρέλθουν. Και ο Κύριος θα ευλογήσει και την πρόσκαιρη ζωή μας, και θα μας αξιώσει εκείνης της ανέκφραστης χαράς της αιώνιας ζωής, με τις πρεσβείες της Παναγίας μας και όλων των αγίων. Αμήν!

Αρχιμανδρίτης Φώτιος Ιωακείμ
Από την ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Μόρφου.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>